

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. julija 2018 – Star Television Productions/EUIPO – Marc Dorcel (STAR)

(Zadeva T-797/17) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije – Postopek za razveljavitev – Figurativna znamka Evropske unije STAR – Neobstoj resne in dejanske uporabe znamke – Člen 51(1)(a) Uredbe (ES) št. 207/2009 [postal člene 58(1)(a) Uredbe (EU) 2017/1001])

(2018/C 352/40)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: Star Television Productions Ltd (Tortola, Združeno kraljestvo) (zastopnik: D. Farnsworth, solicitor)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: V. Ruzek, agent)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Marc Dorcel SA (Pariz, Francija) (zastopnik: B. Soyer, avocat)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 14. septembra 2017 (zadeva R 1519/2016-2) o postopku za razveljavitev med družbo Star Television Productions in Marcom Dorcelom.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Star Television Productions Ltd se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 42, 5.2.2018.

Tožba, vložena 27. junija 2018 – WV/ESZD

(Zadeva T-388/18)

(2018/C 352/41)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: WV (zastopnik: É. Boigelot, avocat)

Tožena stranka: Evropska služba za zunanje delovanje

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— njeno tožbo razglasi za dopustno in utemeljeno;

- posledično in po odreditvi toženi stranki, uvodoma in na podlagi člena 89(3)(d) Poslovnika Splošnega sodišča „Ukrepi procesnega vodstva“, naj predloži vse listine in dokumente v zvezi s to zadevo, predvsem: pooblastilo in sklepne ugotovitve notranje varnostne preiskave, ki jo je izvedel OI; vse interne dokumente in odločbe EEAS, predložene v zvezi z obtožbami glede domnevne odstranitve dokumentov in morebitnega prenosa informacij kateri koli tretji državi s strani tožeče stranke (Izrael/Turčija), natančne datume, domnevno objavljene informacije in konkretne dokaze ter posredovane informacije in odgovor varnostne službe; dokumente in/ali interne odločitve, ki so bile očitno sprejete oziroma izdane v zvezi z incidentom z dne 27. julija 2016, in zlasti opombo Generalnega sekretarja ESZD glede izključitve tožeče stranke iz oddelka za Turčijo; elektronsko sporočilo, ki ga je gospa [X] septembra 2015 poslala gospodu [Y] in ki naj bi zadeval „resne težave, ki so pretežno povezane na njeno vedenje“; informacije glede narave različnih prenosov, v katere je bila vpletena, da bi se pojasnilo, ali so bili prenosi izvedeni z njenim delovnim mestom in/ali z dodatno obremenitvijo; pristojnosti nacionalnih strokovnjakov, ki so bili napoteni v oddelek ESZD za Turčijo, ki odraža dogovor, sklenjen med različnimi državami članicami junija 2015 za vzpostavitev navedenega oddelka; zapisnik sestanka z dne 18. maja 2017 med tožečo stranko, predstavnikom odbora uslužbencev in OI; izmenjava elektronskih sporočil z dne 10. julija 2017 med g. [Z] in vodjo delegacije EU v Turčiji;
- razglasi ničnost implicitne odločbe o zavrnitvi prošnje za pomoč na podlagi člena 24 Kadrovskih predpisov, vložene 4. septembra 2017;
- razglasi ničnost odločbe z dne 28. marca 2018, ref. št. Ares(2018)1705593, ki je bila vročena istega dne in s katero je OI zavrnil pritožbo tožeče stranke, ki jo je vložila 29. novembra 2017, ref. št. R/510/17, zoper implicitno odločbo o zavrnitvi prošnje za pomoč na podlagi člena 24 Kadrovskih predpisov;
- toženi stranki v skladu s členom 134 Poslovnika Splošnega sodišča Evropske unije naloži plačilo vseh stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča strank v utemeljiti tožbe uveljavlja en sam tožbeni razlog v zvezi s kršitvijo dolžnosti pomoči in skrbnega ravnanja, kršitve členov 1e(2), 12, 12a, 22c, 24, 25 in 26 Kadrovskih predpisov za uradnike Evropske unije (v nadaljevanju: Kadrovski predpisi), načela dobrega upravljanja in kršitve členov 1 in 2 Priloge IX h Kadrovskim predpisom za uradnike Evropske unije in Uredbe (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 26, str. 102).

Tožeča stranka v okviru tožbenega razloga uveljavlja tudi kršitev členov 41, 47 in 52 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, pravice do obrambe, zlorabo prava in zlorabo postopka, poleg očitne kršitve načela legitimnih pričakovanj in enakosti orožij.

Tožeča stranka v okviru tožbenega razloga nazadnje uveljavlja kršitev načela, ki upravi nalaga, da odločbo sprejme le na podlagi zakonsko dopustnih razlogov, to pomeni na podlagi upoštevanih razlogov, ki ne vsebujejo nobenih očitnih napak pri presoji dejanskega ali pravnega stanja, ter kršitev načel sorazmernosti, kontradiktornosti, dobrega upravljanja in pravne varnosti, poleg kršitve Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 3, str. 331).

Tako uveljavljani očitke je v tem, da naj OI s tem, da je izpodbijano odločbo sprejel pod navedenimi pogoji in s tem, da je nato zavrnil pritožbo tožeče stranke, očitno ne bi pravilno uporabil in razlagal določbe Kadrovskih predpisov in zgoraj navedenih načel, saj je svojo odločbo tako glede dejanskega in pravnega stanja oprl na nenatančno obrazložitev in s tem tožečo stranko postavil v nezakonit upravni položaj, ki nikakor ni v ravnovesju med ugotovljenimi dejstvi in zavrnitvijo prošnje za pomoč.